

ע"פ 27203/02/19 - סעיד פודה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 27203-02-19 פודה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14111582673

בפני	כבוד השופט דאוד מאזן
המערער	סעיד פודה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בעכו מיום 27.12.18 (להלן: "**ההחלטה**") שבגדרה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן, בהעדרו, ביום 11.4.16 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המערער בעבירה של נהיגה מבלי שהיה חגור חגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83ב (א) לתקנות התעבורה, והושת עליו, לאחר הרשעתו, קנס בסך 250 ₪.
3. לאחר מתן פסק הדין המערער, הגיש המערער בקשה לבטל את פסק הדין.
4. המערער טען בפני בית משפט קמא כי גילה אודות פסק הדין, רק לאחרונה כשניגש למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיונו, ומיד עם גילוי קיומו של פסק הדין, הגיש בקשה, באמצעות בא כוחו לבטל את פסק הדין תוך שציין שלא קיבל לידיו את הזימון למשפט וכן ציין טענות מהותיות ביחס לעיוות הדין שנגרם לו.
5. המערער הדגיש בבקשתו כי הוא כופר בביצוע העבירה ומציין שהיה חגור בעת שנתפס ורק לאחר שעצר אותו השוט, ובעת שהיה בעצירה מוחלטת ודומם את המנוע, הוריד את החגורה.
6. המדינה התנגדה לביטול פסק הדין וטענה שהמערער הגיש בקשה להישפט ביום 20.8.15 והיה עליו לבחון מה עלה בגורלה עד היום, נוכח השיהוי הבלתי סביר בהגשת הבקשה, 3 שנים לאחר שהגיש בקשתו להישפט ולמעלה משנתיים לאחר שניתן נגדו גזר דין, משכך יש לדחות את הבקשה, וכי המבקש לא הניח בדל ראיה לביסוס טענתו לעיוות הדין.

7. בית משפט קמא לאחר שעיון בבקשה ובתגובה קבע כי אין נימוקים מצדיקים את ביטול פסק הדין, והעיקר-לדידו של בית משפט קמא, השיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין.
8. בית משפט קמא המשיך וקבע כי מצוי בתיק בית משפט אישור משלוח דבר דואר רשום בגין הדוח, מושא הבקשה, למועד המשפט שהתקיים ביום 11.4.16, ההזמנה נשלחה למענו של המערער, כפי שזו צוינה בבקשה להישפט ולא הוכח בפני בית משפט קמא שכתובת אחרת של המערער הייתה רשומה במשרד הפנים או בתעודת הזהות, ומכאן לא נסתרה חזקת תקינות אישור המסירה.
9. זאת ועוד, בית משפט קמא ציין שאישור המסירה להמצאת פסק דין למערער חזר עם הערה "כלא ידוע במען" ביום 24.4.16, וזו אותה כתובת של המערער כפי שנרשמה בבקשתו להישפט.
10. באשר לטענת עיוות דין, קבע בית משפט קמא, לא הובאה כל ראיה לביסוס טענותיו מלבד פירוט הגרסה לפיה המערער הוריד את החגורה רק לאחר שעצר את רכבו ודומם את המנוע.
11. בנסיבות אלו, דחה בית משפט קמא את הבקשה.
12. המערער לא רווה נחת מהחלטת בית משפט קמא והגיש את הערעור שבפניי.
13. במסגרת הערעור שב ושטח המערער את נימוקיו המצדיקים את ביטול פסק דינו של בית משפט קמא. יש לציין כי המערער, במהלך טיעוניו בדיון בפני, צמצם את בקשתו לעילת הביטול "**עיוות דין**" בלבד.
14. מנגד, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור. לדידה לא הייתה הצדקה להיעדרו של המערער מן הדיון בבית משפט קמא, ואף לא הוכחה הצדקה להיעדרו מן הדיון בהליך דנן. עוד נטען כי אין למערער כל הסבר לשיהוי הניכר בין במועד מתן גזר הדין לבין מועד הגשת הבקשה.
15. לאחר שעיינתי בתיק בית משפט קמא, הודעת הערעור ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני מקבל את הערעור.
16. באשר לעילת עיוות הדין אציין שהבקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ראו רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** בפסקאות 36-38 ובפסקה 43). וכפי שהובהר בע"פ 6920/07

חסון נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

17. המערער פרס בפני בית משפט קמא גרסת הגנה מפורטת בגדרה פרס את הנסיבות שהובילו לקבלת הדו"ח, תוך הצבת גרסה ברורה מפורטת ולא גרסה כללית. המערער ציין שהוריד את החגורה רק לאחר שעצר את רכבו ודומם את המנוע. מנגד עומדת גרסת השוטר בלבד ללא עדים נוספים. למעשה בפני שתי גרסאות סותרות, ולשם שינוי גרסת הערער היא גרסה מפורטת ונהירה ולא חוסה תחת הכותרת "כפירה כללית" או הכחשה סתמית. לזה יש להוסיף שהגשת הבקשה להישפט הוגשה במועד ומיד לאחר קבלת הדו"ח.

19. בצד זאת אציין כי לטעמי במקרה הנוכחי, קיימת בעייתיות באישור המסירה אשר מטה את הכף לעבר פתיחת שערי בית המשפט בפני המערער. זאת אני אומר ומציין חרף צמצום העילה בידי המערער לעילת עיוות הדין בלבד. אישור המסירה המעיד על הזמנת המבקש לשלח לכתובת המערער בכפר רינה מבלי לציין פרטים נוספים כגון ת.ד. או שם רחוב, אישור המסירה חזר עם ההערה "לא נדרש".

לאחר מתן גזר הדין, נשלח גזר הדין למערער לאותה כתובת, והפעם דבר הדואר לא נמסר מהסיבה "לא ידוע במען". דווקא משום הכמות המשמעותית של דברי דואר הנשלחים בהסתמך על חזקת המסירה בדיני תעבורה מחד, והנטל הלא קל המוטל על המבקש לסתור את החזקה, יש להקפיד הקפדה יתרה על תקינות אישור המסירה, ולא אוכל חרף חזרת המערער מטענה זו, שלא לתהות כיצד, משלוח דואר שמבוצעים בידי רשות הדואר, בהבדל של מספר חודשים, לאותו נמען, חוזר עם הערות סותרות, פעם הערה "לא נדרש" ופעם נוספת עם הערה "לא ידוע במען". שני אישור המסירה עומדים בסתירה אחד לשני ומלמדים על סתירה פנימית, המטילים ספק בקיומה של החזקה.

20. אני ער לצמצום הערעור מטעם המערער לטענת עיוות דין, אלא ומאחר וקיומו של אישור מסירה כדין

הוא הבסיס המקיים **סמכות בית המשפט לשפיטה בהעדר**, על בית המשפט לתעבורה וגם בית משפט של ערעור, החובה שלא להתעלם מכשלים ופגמים שנפלו באישור המסירה. משכך אני סבור כי הסתירות באישור המסירה הקיימים בתיק בית משפט קמא, גם כאשר המערער ביקש לא להעמידם כעילה עצמאית לביטול, מטילים את הכף ומזינים את עילת עיוות הדין, הגם שמדובר בשתי עילות נפרדות ועצמאיות.

21. באשר לטענת השיהוי בהגשת הבקשה לביטול גזר הדין,

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44 לתקסד"פ, עומדת משוכה גבוהה למדי" בפני הטוען לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין... כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים...

דבר זה, ולא זו היתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שכל מהותן לייעל ולקצר הליכים" (שם, בפסקה ה להחלטה. וראו גם רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל (2018)).

טענה זו אין לה מקום בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, מאחר ובבקשה להארכת מועד להישפט הדו"ח נמסר לנאשם ומועד התשלום נקבע במעמד הנאשם שקיבל את הדו"ח, ומניין הימים להגשת בקשה להישפט מתחיל ממועד זה, ובמסגרת הבקשה להארכת מועד, יש לשקול מידת האיחור והשיהוי בהגשת הבקשה. במקרנו המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחסד"פ 30 ימים מיום קבלת גזר הדין, מועד זה ניתן להוכיח באמצעות אישור המסירה כולל החזקות שבחוק, או מכוח כלל הידיעה, כדי לדחות את הבקשה עקב איחור. רקם אם תוגש בקשה להארכת מועד לביטול פסק דין בהעדר-כאן תחזור טענת השיהוי ותקבל מעמד כחלק משיקולי בית המשפט בהארכת מועד.

20. סוף דבר, אני מורה על קבלת הערעור ומורה על ביטול פסק דינו של בית משפט קמא מיום 11/4/16. **בית משפט קמא יקבע דין לביצוע הקראה ויזמן את המערער באמצעות בא כוחו.**

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.